

KATALOG MEDALOWYCH TROFEÓW ŁOWIECKICH
OKRĘGU WŁOCŁAWSKIEGO PZŁ

WYDANIE II
2013

Kujawsko - Pomorski Klub Kolekcjonera i Kultury Łowieckiej Oddział Włocławek dziękuje firmie Instal - Projekt za pomoc w realizacji niniejszego katalogu.

Prezes Klubu
Roman Gawłowski

GRZEJNIKI DLA CIEBIE

www.instalprojekt.com.pl

Zarząd Okręgowy
Polskiego Związku Łowieckiego
we Włocławku
Kujawsko - Pomorski Klub Kolekcjonera
i Kultury Łowieckiej Oddział Włocławek

KATALOG MEDALOWYCH TROFEÓW ŁOWIECKICH
OKRĘGU WŁOCŁAWSKIEGO PZŁ
WYDANIE II

aktualizacja z dnia 28.01.2015r

Niniejsza publikacja została wydana z okazji 90-lecia PZŁ
na podstawie "Krajowego katalogu trofeów łowieckich"
i kart wyceny trofeów łowieckich okręgu włocławskiego.

Wydawca:

1. Kujawsko – Pomorski Klub Kolekcjonera i Kultury Łowieckiej w Nowej Wsi k/Włocławka.
2. Zarząd Okręgowy PZŁ we Włocławku.
3. Komisja wyceny medalowej trofeów łowieckich powołana przez Okręgową Radę Łowiecką PZŁ we Włocławku.

SKŁAD ZESPOŁU KOMISJI WYCENY TROFEÓW

Kol. Grzegorz Wiśniewski
Przewodniczący

Kol. Jan Maciejewski
Sekretarz KŁ-NS

Kol. Czesław Śpiewak
Członek KŁ nr 159

Legenda:

X – trofeum wycenione przez komisję okręgową – oczekuje na wpis do katalogu krajowego
NS – członek niestowarzyszony z kołem łowieckim

SPIS TREŚCI

Wstęp.....	6
Wprowadzenie	8
Formuły wyceny trofeów łowieckich	13
Łoś.....	21
Jeleń szlachetny.....	23
Sarna.....	27
Dzik.....	31
Lis.....	35
Borsuk.....	37
Jenot.....	39
Trofea medalowe pozyskane przez kolegów w innych Okręgach.....	43
Galeria Myśliwska.....	52

WSTĘP

Trofeum, współcześnie rozumiane jako pamiątka, zdobycz, symbol osiągniętego sukcesu, stanowią puchary, dyplomy, medale, tytuły, sztandary itp. a w łowiectwie skóry, czaszki, kły i poroża. Dla myśliwego są one dowodem pomyślnych łowów, jego przeżyć w bezpośrednich kontaktach z darami przyrody, jakimi jest zwierzyna. Świadczą o zaangażowaniu łowcy (zarówno psychicznym jak i fizycznym) podczas polowań w zależności od stopnia trudności stwarzanego przez poszczególne gatunki. Stąd też stanowiły i stanowią one powód do myśliwskiej dumy i satysfakcji. Są one niezaprzeczalnym dowodem wiedzy i sprawności fizycznej myśliwego, jego łowieckiej kultury i poszanowania dla kniei. Poza sferą emocjonalno – kulturową w wymiarze gospodarczym, hodowlanym i ochroniarskim, trofea stanowią dowód prawidłowości realizowanych zasad selekcji, zarówno osobniczej, jak i populacyjnej zwierzyny. A za tym świadczą o wieloletniej pracy myśliwych aktywnie zajmujących się tą dziedziną hodowlaną.

Polski Związek Łowiecki w całej swojej historii działalności przykładał ogromną wagę do trofeistyki. Każda wystawa trofeów medalowych, wycenianych według zasad (formuł) określanych przez Międzynarodową Radę Łowiectwa i Ochrony Zwierzyny (C.I.C), zawsze była dokumentowana stosownymi katalogami. Były to jednak wydawnictwa „częstkowe”, dokumentujące tylko te trofea, które prezentowano na danej wystawie. Dlatego też XVII Krajowy Zjazd Delegatów PZŁ mając na uwadze konieczność dalszego rozwoju tej działalności podjął uchwałę w sprawie ewidencji wszystkich polskich trofeów wycenionych zgodnie z formułami C.I.C bez względu na fakt, czy były lub nie prezentowane na wystawach. W wyniku tego dotychczas ukazały się dwa katalogi krajowe z okazji 75 i 85 rocznicy naszego Zrzeszenia dokumentujące wspólny wysiłek zaangażowanych w zabiegi hodowlane kolegów. Katalogi stanowią przedmiot dumy nie tylko dla tych, do których uśmiecha się święty Hubert, ale także dla tych, którzy swoją pracą, zaangażowaniem i troską umożliwili naturze stworzenie tak niepowtarzalnych dzieł.

Z ogromną satysfakcją przyjmujemy już drugą z kolei inicjatywę Kujawsko – Pomorskiego Oddziału Klubu Kolekcjonera i Kultury Łowieckiej Polskiego Związku Łowieckiego, a szczególnie jego przewodniczącego, kolegi Romana Gawłowskiego, w zakresie wydania katalogu trofeów myśliwych z okręgu włocławskiego. Wydawnictwo zostało oparte na wynikach przeprowadzanych corocznie wycen medalowych przedstawianych trofeów. Syntetycznie dokumentuje pracę Kujawsko – Dobrzyńskiej Braci Myśliwskiej na przestrzeni lat i stanowi jej podsumowanie z okazji 90 – lecia naszej organizacji. Stanowi także wspaniały materiał analityczny w zakresie wyników hodowlanych osiąganych na terenie poszczególnych obwodów łowieckich przez ich dzierżawców – koła łowieckie. Uhonorowuje również kolegów myśliwych, którym Bór Darzył.

Przedstawiając powyższe nie sposób wspomnieć także o niezmiennie ważnej roli jaką odgrywa zarówno w trofeistyce jak i w edukacji ekologicznej – łowieckiej Galeria Myśliwska Kolegów Romana Gawłowskiego i Bartosza Ścierzyńskiego. Galeria Myśliwska jest bardzo wspierana przez firmę „Instal – Projekt” z Nowej Wsi k/Włocławka i zaprzyjaźnione Koło Łowieckie 135 „Łoś” we Włocławku. Galeria ta i prezentowane w niej eksponaty, poza środowiskiem myśliwskim, wspaniale wspierają w województwie kujawsko – pomorskim realizację przez koła łowieckie i szkoły programu edukacyjnego pn. „Myśliwi Dzieciom – Dzieci Zwierzętom”. Program ten jest realizowany pod patronatem Marszałka Województwa. Swoim przyrodniczym charakterem rzetelnie przybliża dzieciom i młodzieży problemy realnej, współczesnej ekologii a także kulturę, tradycję i zwyczaje myśliwskie.

Na zakończenie pragnę z całego myśliwskiego serca gorąco podziękować i pogratulować wszystkim, którzy przyczynili się do wydania tego unikalnego, okręgowego katalogu. Niech stanowi on niezapomniane wspomnienia dla zdobywców poszczególnych trofeów i kół łowieckich oraz inspiracje dla przyszłych pokoleń myśliwskich na Kujawach i Ziemi Dobrzyńskiej. Łączę staropolskie, myśliwskie pozdrowienie.

Darz Bór

Grzegorz Wiśniewski
Ekspert Komisji Krajowej
ds. medalowej wyceny trofeów

WPROWADZENIE

Trofea i wystawy łowieckie

Pojęcie trofeum jest używane w wielu dziedzinach, lecz wszędzie ma zbliżone znaczenie. Jest to dowód odniesionego sukcesu w wyniku walki lub rywalizacji. Twórcami tego słowa są starożytni Grecy, którzy stawiali pomniki – obeliski ku czci bogów w miejscach odniesionych zwycięstw militarnych i nazywali je trophaion. Rzymianie, przyjmując ten zwyczaj, zmodyfikowali brzmienie i sformułowali je jako trophaum. Obecnie w większości języków europejskich brzmienie tego pojęcia zostało przejęte z języka łacińskiego. Jako trofeum współcześnie rozumie się pamiątkę, zdobycz, symbol osiągniętego sukcesu. Mogą to być: puchary, dyplomy, medale, tytuły, sztandary itp.

Podczas polowań zaangażowanie myśliwych (psychiczne i fizyczne) jest duże i pozyskanie zwierzyny traktowane jest jako triumf. Nie wszystkie polowania charakteryzują się takim samym stopniem trudności i te zwierzęta, które są bardziej niebezpieczne, większe i wymagają większej sprawności ze strony myśliwego są bardziej cenione. Jako dowód pomyślnych łowów pozostawiano skóry, czaszki, kły, poroża. Stanowiły one powód do dumy i satysfakcji. Dekorowano nimi miejsca siedzib, dworców, pałaców i ten sposób postępowania został zachowany w kulturze ludów europejskich oraz na innych kontynentach. Na kolekcjonowanie trofeów wpływa wiele czynników, ale obecnie jest przede wszystkim odzwierciedleniem etyki i kultury łowieckiej. Bardzo ważnym czynnikiem motywacyjnym jest rzadkość występowania danego gatunku, wielkość, forma. Najczęściej pozostawiane są te największe, najładniejsze, najbardziej oryginalne. Następnym czynnikiem istotnym też w dzisiejszych czasach jest możliwość prezentacji trofeów. Dla wielu myśliwych jest to niezmiennie ważne i czasami determinujące.

Zapoczątkowany w XIX wieku ruch wystawienniczy w różnych sferach działalności ludzkiej objął i łowiectwo. Według istniejących materiałów, pierwsza wystawa miała miejsce w Krakowie w 1887 roku i łowiectwo wraz z rybactwem i leśnictwem stanowiły jeden z działów Krajowej Wystawy Rolniczej i Przemysłowej. Ekspozycja łowiecka obejmowała około 300 trofeów oraz eksponaty związane z polowaniami i gospodarką łowiecką. W roku 1894 we Lwowie miała miejsce Powszechna Wystawa Krajowa, a jednym z działów było łowiectwo. Ekspozycję tę J. Starkel dokładnie opisał i wzbogacił zestawieniami tabelarycznymi (wielkość pozyskania zwierząt łownych) i fotografiami. Dział poświęcony łowiectwu składał się z ośmiu części i oczywiście jedną z nich stanowiły trofea. Jako trofea były eksponowane poroża, oręża, skóry a także w całości spreparowane zwierzęta. Prezentowano poroża okazałe, przeciętne i przede wszystkim nietypowe, myłkusy, które cieszyły się dużym uznaniem wśród myśliwych. Trofeów jeszcze nie wyceniano, a dla wskazania największych poroży podano obwody róż. Dla wieńca wyniosły 33cm, dla parostków 8cm. Należy nadmienić, że koncepcję wystawy łowieckiej można uznać za wzorzec dla obecnych wystaw łowieckich w świecie. W ubiegłym stuleciu odbyła się jeszcze jedna wystawa łowiecka w Warszawie w 1899 roku, zorganizowana przez Warszawski Oddział Cesarskiego Towarzystwa Prawidłowego Polowania. Na wystawie prezentowano trofea i różne akcesoria związane z łowiectwem i po raz pierwszy w historii jury nagrodziło medalami 65 trofeów. Odbył się też pokaz psów myśliwskich. Wystawa ta odbyła się w nowo budowanych pawilonach na terenie parku Agrykola. W Poznaniu w 1909 i 1911 roku oraz w Warszawie 1912 roku zorganizowano wystawy łowieckie. Obecnie zachowały się tylko ogólnikowe informacje o tych wydarzeniach.

Po odzyskaniu niepodległości myśliwi już w 1927 roku we Lwowie zorganizowali wystawę łowiecką w ramach Targów Wschodnich. Pomimo zachęt ze strony organizatorów, prezentowano eksponaty głównie z terenu Galicji, przez co wystawa ta miała charakter regionalny. W dwa lata później w Poznaniu w ramach Powszechnej Wystawy Krajowej zorganizowano Pierwszą Polską Powszechną Wystawę Łowiecką. Oprócz trofeów, których zgromadzono łącznie ok. 1500 prezentowano czasopisma łowieckie, literaturę naukową, popularnonaukową i piękną, fotografię, obrazy, eksponaty z zakresu gospodarki łowieckiej, akcesoria myśliwskie, broń itp. Powołana komisja sędziowska oceniająca trofea przyznała 55 złotych tarcz, 195 srebrnych medali i 170 brązowych. W okresie międzywojennym odbyły się także wystawy i pokazy trofeów o mniejszej randze. Miały one miejsce w Warszawie w 1931 i 1934 roku, we Lwowie w 1936 roku, w Poznaniu w 1937 roku.

Po II wojnie światowej pierwsza wystawa trofeów łowieckich odbyła się w Olsztynie w 1947 roku. Miała charakter pokazu. Celem prezentacji poroży selekcyjnych i nieselekcyjnych było szkolenie myśliwych w łowieckim gospodarowaniu jeleniowatymi. Również jako regionalną należy określić wystawę zorganizowaną w Warszawie w 1952 roku. Ogólnopolska wystawa trofeów łowieckich odbyła się dopiero w 1959 roku w Poznaniu gdzie dominowały eksponaty z terenu Wielkopolski. Natomiast rzeczywiście ogólnopolski charakter miała Ogólnopolska Wystawa Łowiecka, która została zorganizowana w 1969 roku w Warszawie, zlokalizowana w Pałacu Kultury i Nauki, co podkreślało znaczenie łowiectwa. Na wystawie tej zaprezentowano około 1100 trofeów pozyskanych po 1945 roku, wspaniałe fotografie z pracami Włodzimierza Puchalskiego oraz wiele innych eksponatów związanych z przyrodą, gospodarką i kulturą łowiecką. Również w Warszawie w 1973 roku w ramach obchodów 50-lecia Polskiego Związku Łowieckiego zorganizowano wystawę łowiecką o charakterze ogólnopolskim. W 1979 roku przy okazji obchodów dożynek (w Piotrkowie Trybunalskim) i z okazji 50-lecia wystawy z 1927 roku (w Poznaniu) odbyły się wystawy łowieckie, na których prezentowano główne trofea pochodzące z tych regionów. W 1983 roku, z okazji 60-lecia Polskiego Związku Łowieckiego, w 6 krainach łowieckich specjaliści polscy wycenili trofea, a następnie wyceny te zostały zweryfikowane przez komisję powołaną przez Międzynarodową Radę Łowiectwa (CIC). W historii polskich wystaw po raz pierwszy międzynarodowa komisja sprawdziła prawidłowość wycen i wszystkie trofea uzyskały status wyceny ostatecznej. W 1993 roku w ramach obchodów 70-lecia PZŁ w Krakowie odbyły się XL Kongres Międzynarodowej Rady Łowiectwa i wystawa łowiecka. Wystawa została poprzedzona wycenami trofeów w całym kraju i one także zostały zweryfikowane przez Międzynarodową Komisję CIC.

Według regulaminu wystaw i trofeów Międzynarodowej Rady Łowiectwa do 1996 roku za ostateczne wyceny dla wszystkich trofeów były uznawane te, które zostały dokonane przez komisję powołaną przez CIC i składającą się z jej członków i ekspertów. Natomiast od 1996 roku krajowe komisje mają uprawnienia do ostatecznej wyceny trofeów brązowo- i srebrnomedalowych, a trofea złotomedalowe muszą zostać zweryfikowane przez komisję powołaną przez C.I.C. Trofea wycenione według tych zasad są ujmowane w katalogach opatrzonych logo C.I.C i te nie podlegają weryfikacji. Z wystaw zorganizowanych na terenie Polski status ten posiadają trofea wyceniane w 1983, 1993 i 1998 roku.

W historii europejskiego łowiectwa odbyło się 40 wystaw, którym patronowały komisje CIC. Dwie z nich miały status światowy, 23 międzynarodowy, a 15 wystaw było o charakterze krajowym. Najwięcej (7) wystaw zorganizowali Włosi, 5 wystaw odbyło się w byłej Jugosławii, 4 wystawy w byłej Czechosłowacji, po 3 wystawy zorganizowali Bułgarzy i Niemcy, po 2 wystawy Czesi, Litwini, Węgrzy, Polacy i Rumuni a pojedyncze wystawy były w Estonii, Finlandii, Francji, Chorwacji, Słowacji, Słowenii i byłej Jugosławii.

Pierwsza wystawa łowiecka pod patronatem Międzynarodowej Rady Łowieckiej odbyła się w Berlinie w 1937 roku i do II wojny światowej nie organizowano więcej wystaw. Natomiast do roku 1960 były tylko 2 wystawy. W latach 1981 – 1990 odbyło się 9 wystaw i w okresie 1991 – 1997 14 wystaw. Zestawienie to wskazuje na wzrost aktywności myśliwych a także na

zainteresowanie łowiectwem w ostatnich latach.

W zależności od liczby wystawców (państw) wystawy miały różny charakter. Najwięcej uczestników (38) było na wystawie w Płowdiw w 1981 roku (wystawa światowa) i w Budapeszcie w 1971 roku – (30 wystawa światowa). Na wystawie w Berlinie w 1937 roku liczba wystawców była równie wysoka – 25, a od 10 do 20 uczestników brało udział w wystawach w Dusseldorfie (1954r.), Nowym Sadzie (1967r.), Brnie (1985r.) i Norymberdze (1986r.). Liczba prezentowanych trofeów była bardzo zróżnicowana. Najmniej (76) było na wystawie w Rihimaki (Finlandia) w 1994 roku a najwięcej (8998) w Nitrze w 1990 roku. Na wystawach światowych prezentowano 5779 trofeów (Budapeszt 1971) i 6971 (Płowdiw 1981). Wystawy łowieckie lat dziewięćdziesiątych charakteryzują się większą częstotliwością odbywania się, lecz niewielką liczbą uczestników i eksponowanych trofeów.

Polska, jako wystawca uczestniczyła w 17 wystawach, lecz trofea polskie były prezentowane na 19 wystawach. Największy sukces polskie trofea odniosły na wystawie w Berlinie w 1937 roku, gdzie parostki, oręża, skóra wilka i rysia uzyskały największe wyceny. Były nowymi rekordami świata a dodatkowo tytuł „rekord świata” przyznano urozeniu żubra, rosochom i jeszcze jednym parostkom. Łącznie przyznano 7 tytułów „rekord świata”. Parostki uzyskały tytuł „rekordu XX wieku” i „rekordu wszechczasów”. Łącznie na tej wystawie Polska zaprezentowała 802 trofea. Na światowej wystawie łowieckiej w Budapeszcie w 1971 roku polska ekspozycja liczyła 438 trofeów i pod względem liczebności ustępowała Węgrom (1077 trofeów), byłemu Związkowi Radzieckiemu (564 trofea) i Rumunii (467 trofeów). Na następnej światowej wystawie łowieckiej, która odbyła się w Bułgarii w Płowdiw w 1981 roku, najwięcej (2788) trofeów przedstawili gospodarze. 2064 trofea pochodziły z Rumunii, 1226 z Mongolii, 1129 z byłego Związku Radzieckiego i 1109 z Polski. Na pozostałych wystawach o charakterze międzynarodowym liczby prezentowanych trofeów były skromniejsze. Zawsze najliczniejszymi najbardziej znaczącymi trofeami były parostki, oręża, wieńce, skóry drapieżników i urozenia żubrów.

Wycena trofeów łowieckich

Już pierwsze pokazy i wystawy trofeów łowieckich wskazały potrzebę porównań i możliwości uszeregowania prezentowanych eksponatów. W końcu XIX wieku w Austrii i w Anglii przedstawiono pierwsze formuły, które miały zapewnić obiektywne wartościowanie porównywanych trofeów. Jednak te pierwsze próby nie zostały wdrożone. W 1910 roku na wystawie w Wiedniu trofea w dalszym ciągu były oceniane tylko na podstawie odczuć i wrażeń jakie wywierały na organizatorach. W 1930 roku powstała Międzynarodowa Rada Łowiectwa – Conseil International de la Chasse (CIC), a w 4 lata później (1934 r.) na kongresie CIC w Warszawie została powołana Komisja Trofeów i Wystaw, której zadaniem było opracowanie formuł wycen dla poszczególnych trofeów. Obecnie Międzynarodowa Rada Łowiectwa i Ochrony Zwierzyny (Conseil International de la Chasse et de la Conservation du Giber) stała się organizacją zrzeszającą krajowe związki myśliwych z Europy i innych kontynentów, a wspomniana komisja przybrała nazwę Komisja Wystaw i Trofeów. Jej zadaniem jest określanie celów, zasad wystaw łowieckich oraz precyzowanie i udoskonalanie istniejących formuł. Naczelną zasadą jest takie precyzowanie i modyfikowanie istniejących formuł, by wyceny danej grupy trofeów były porównywalne w czasie.

Jako wydarzenia z historii działania komisji należy podać kilka dat. W roku 1952 na kongresie Międzynarodowej Rady Łowiectwa w Madrycie zaakceptowano i opublikowano formuły wycen. W roku 1974 dokonano istotnej modyfikacji wyceny poroży jeleni sika i przyjęto polską koncepcję wyceny rosoch łosi o formie badylarzy. Inicjatorem i głównym autorem tej formy był Ignacy Stachowiak, znakomity znawca problematyki trofeistycznej, wysoko ceniony ekspert na forum międzynarodowym. W 1978 roku Międzynarodowa Rada Łowiectwa zaakceptowała formułę

wyceny urozenia żubrów, W 1991 roku przyjęto formuły wyceny czaszek lisów, jenotów i bor-suków.

Formuły wycen trofeów, opracowane przez Międzynarodową Radę Łowiectwa (CIC), chara-teryzują się tym, że na finalną ocenę składają się punkty wynikające z pomiarów różnych cech trofeów (np. długość, obwód, masa) oraz cech ocenianych organoleptycznie (np. barwa, uperlenie, zakończenia, wygięcie). Zależnie od rodzaju trofeum, cechy pomiarowe przemnażane są przez współczynniki i uzyskiwana jest liczba punktów. Natomiast dla cech organoleptycznych wyznaczane są przedziały punktowe, np. od 0 do 4 dla barwy parostów lub od 0 do 2 dla zakończeń odnóg w wieńcach i w tych przedziałach ocenia się wartości cech. W organoleptycznej ocenie skór drapieżników cechy oceniane są w przedziałach punktowych, np. od 0 do 5% czy do 10% lub 15%. Następnie przyznana ocenę wyrażoną w procencie mnoży się przez iloczyn długości i szerokości skóry i otrzymuje się wartość punktową za daną cechę. Następną cechą formuł europejskich (CIC) jest stosowanie potrąceń (odejmowanie punktów) za dysproporcje w budowie, niedorozwój bądź brak niektórych elementów budowy trofeów. Formuły wycen poszczególnych trofeów są tak skonstruowane, że 80-95% ostatecznej liczby punktów pochodzi za cechy pomiarowe, reszta zaś za cechy oceniane organoleptycznie. W formułach wycen CIC wyjątkami są wyceny czaszek drapieżników i poroża jelenia sika, ponieważ nie występują cechy oceniane organoleptycznie.

Wśród cech pomiarowych stosuje się różne współczynniki i w efekcie niektóre z nich mają największe znaczenie dla ostatecznej wyceny. W formule wyceny oręży punkty za szerokość szabel mogą stanowić 60-80% ostatecznej ich wyceny. W formule wyceny parostków taką cechą jest objętość (40-50% ogólnej liczby punktów), a w wieńcach długość tyk. Dla każdego rodzaju trofeów wyznaczono przedziały punktowe, według których trofeum jest kwalifikowane do medalu brązowego, srebrnego czy złotego. Należy nadmienić, że w historii istnienia CIC przedziały te ulegały zmianom. Ponadto, na większości wystaw dla najlepszych trofeów przyznawano „Grand Prix”, a dolną granicę punktów każdy organizator wystawy określał indywidualnie. Naczelną zasadą jest dopuszczanie do wyceny trofeów normalnych dla danego gatunku. Wszystkie trofea o anormalnej budowie nie są wyceniane.

Poza Europą występują inne formuły wycen trofeów. Najbardziej znaczącą organizacją łowiecką, która opracowała swoje zasady wycen, jest Safari Club International zrzeszający myśliwych na kontynencie północnoamerykańskim. Istotą formuł wycen stosowanych przez SCI (Safari Club International) są wyłącznie pomiary przy użyciu taśmy (długości, obwody) z pominięciem pomiaru masy trofeum i oceny organoleptycznej. Istotną cechą formuł dla poroży jest nieuwzględnianie dysproporcji w budowie pomiędzy stroną lewą i prawą oraz niedorozwoju lub braku niektórych odnóg. Natomiast dla wyeksponowania niektórych cech np. szerokości łopat u daniela, mierzy się obwody i stosuje się współczynnik (3pkt).

Na kontynencie północnoamerykańskim stosowany jest też system formuł wycen trofeów opracowany przez Bonne and Crockett Club (BCC). W stosunku do poroży jeleni formuła wyceny przewiduje między innymi pomiary długości odnóg i obwodów na tykach, a każdą różnicę w pomiarze na lewej i prawej tyce wieńca traktuje jako dysproporcję i stosuje potrącenia. W formułach tych nie uwzględnia się masy poroży i ocen organoleptycznych. W Nowej Zelandii i Australii trofea wyceniane są według metody Douglasa, która zwana jest też nowozelandzką. Formuła wyceny poroży jeleni zbliżona jest do metody BCC, lecz przy pomiarach długości i obwodów przyjmuje się mniejszą wartość (dla lewej lub prawej strony) i przemnaża się przez 2.

Formuły wycen trofeów powstawały w różnym czasie. Najstarsze są europejskie (CIC), następne BCC, Douglasa i SCI. Intencją autorów wszystkich formuł było syntetyczne i obiektywne ujęcie ogólnej wartości trofeum, lecz każda z formuł ma swą specyfikację, która może być przedmiotem dyskusji. W formułach CIC elementy budowy trofeów tzw. piękna, ocenia się organoleptycznie, co może być przedmiotem krytyki, ponieważ są to oceny z pewnym subiektywizmem.

Zarzuca się też uwzględnianie masy poroży, gdyż jest ona zależna od sposobu przechowywania trofeów lub okresu od daty pozyskania. Pozostałe formuły nie uwzględniają ogólnego wrażenia – piękna trofeum, a niektóre z nich zbyt eksponują regularność budowy, co też jest problematyczne. Pomimo różnorodnych zastrzeżeń w okresie kilkudziesięciu lat według obowiązujących formuł wyceniono tysiące trofeów. Aby wyceny te były porównywalne w obrębie istniejącego systemu, nie dokonuje się istotnych modyfikacji.

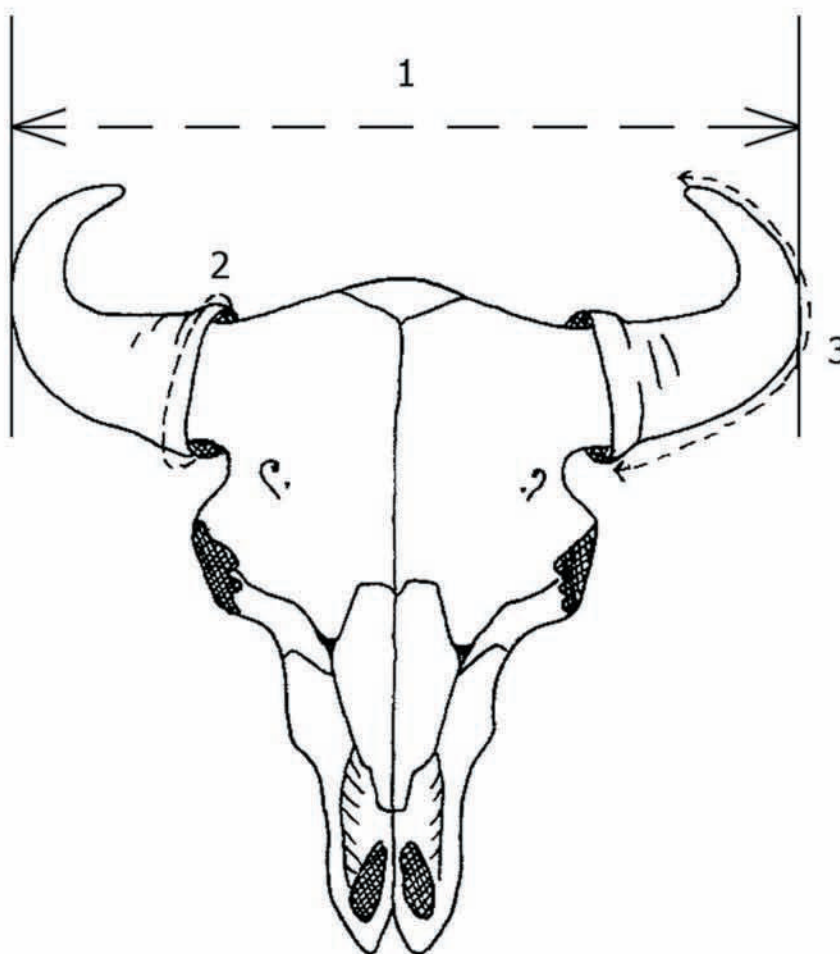
Dla trofeów ujętych w niniejszym zestawieniu podano obecnie obowiązujące formuły wycen CIC, jednakże bez uwzględniania technik pomiarów czy szczegółowych zasad przyznawania punktów za elementy piękna.

Formuły wyceny trofeów łowieckich

Formuły wyceny trofeów łowieckich, obowiązujące w krajach członkowskich CIC.

Urożenie żubra (*Bison bona sus* L., 1758)

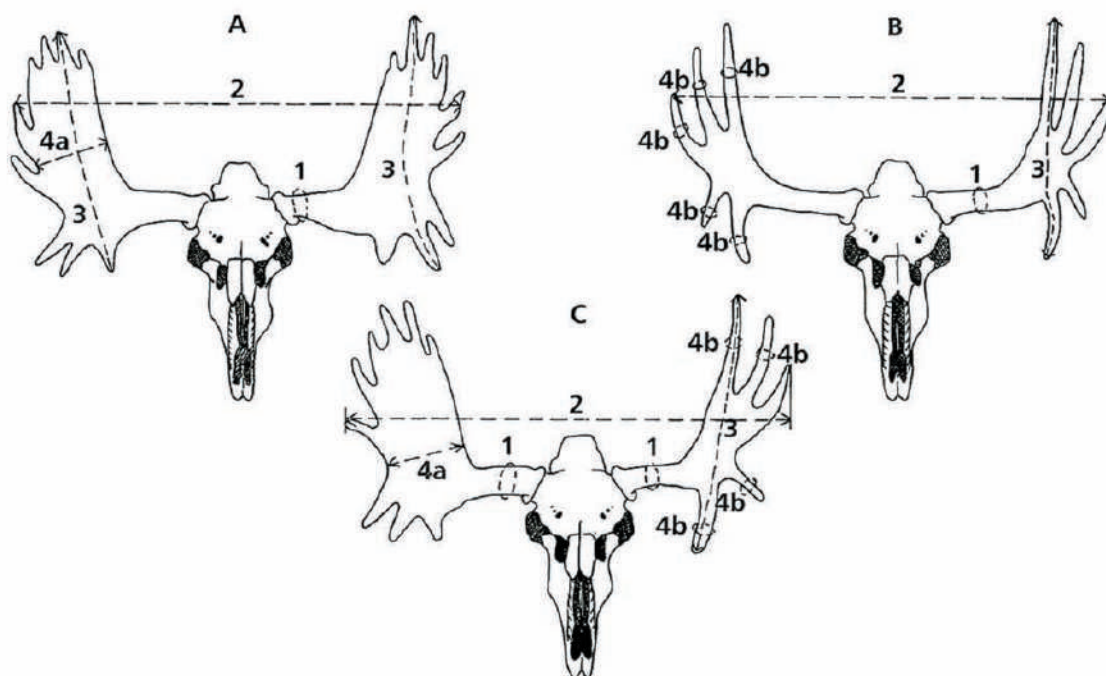
Elementy wyceny			Pomiar	Suma	Średnica	Czynnik	Punktacja
I. Pomiary	1. Rozłoga pokryw w cm			X	X	0,5	
	2. Obwody pokryw w cm	lewej				3,0	
		prawej					
	3. Długości pokryw w cm	lewej				1,0	
		prawej					
Suma punktów pomiarowych							
II.	Dodatki za piękno				0-3 pkt		
III.	Potrącenia za usterki				0-3 pkt		
Wycena ostateczna							

Ryc. 1. Pomiary urożenia żubra: 1 – rozłoga, 2 – obwód rogu, 3 – długość rogu.

Rosochy łosia (*Alces alces* L., 1758)

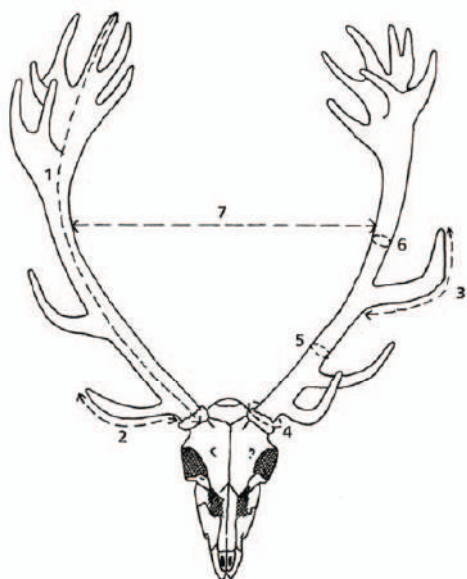
Elementy wyceny			Pomiar	Suma	Średnica	Czynnik	Punktacja	
							łopatacza	badylarza
I. Pomiary	1. Obwody tyk nośnych w cm	lewej			X	1,0		
		prawej						
	2. Rozłoga w cm			X	X	0,5		
	3. Długości rosach w cm	lewej				1,0		
		prawej						
	4a. Szerokość łopat w cm dla łopatacza	lewej			X			-
		prawej						
	4b. Obwody odnóg w cm dla badylarza	lewej			X	-	-	
		prawej						
5. Średnia długość wszystkich odnóg	lewej				wg inst.			
	prawej							
6. Liczba wszystkich odnóg			według instrukcji					
Suma punktów pomiarowych								
II. Potrącenia	1. Za różnice długości odnóg						0-5 pkt	
	2. Za asymetrię rosach						0-3 pkt	
	Suma punktów ujemnych							
Wycena ostateczna								
Trofeum zaliczono do grupy: łopataczy/badylarzy								

Ryc. 2. Pomiary rosach łosia: A – łopatacz, B – badylarz, C – forma pośrednia; 1 – obwody tyk nośnych, 2 – rozłogi, 3 – długość rosach, 4a – szerokość łopat, 4b – obwody odnóg.

Wieniec jelenia szlachetnego (*Cervus elaphus* L., 1758)

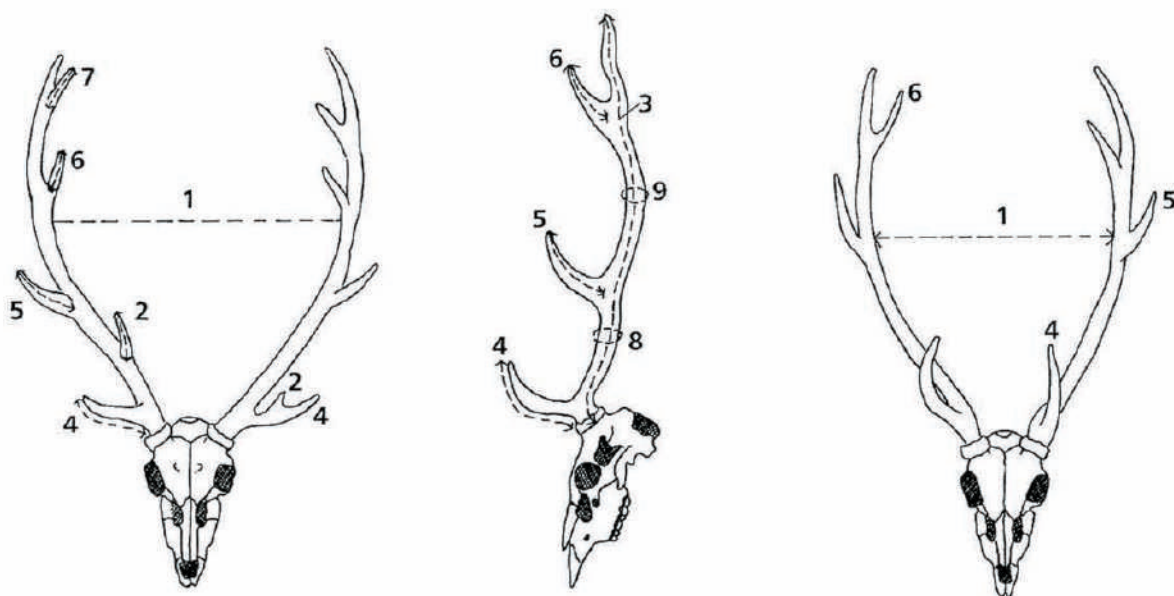
Elementy wyceny			Pomiar	Suma	Średnica	Czynnik	Punktacja
I. Pomiary	1. Długość tyk w cm	lewej		X	X	0,5	
		prawej					
	2. Długość oczniaków w cm	lewej		X	X	0,25	
		prawej					
	3. Długości opieraków w cm	lewej				0,25	
		prawej					
	4. Obwody róż w cm	lewej			X	1,0	
		prawej					
	5. Obwody tyk pomiędzy oczniakiem i opierakiem w cm	lewej			X	1,0	
		prawej					
6. Obwody tyk pomiędzy oczniakiem i koroną w cm w cm	lewej				1,0		
	prawej						
7. Ciężar suchego wieńca w kg (netto)				według instrukcji			
8. Rozłoga w cm							
9. Liczba odnóg							
Razem punktów pomiarowych							
II. Dodatki za piękno	1. Ubarwienie					0-2 pkt	
	2. Uperlenie					0-2 pkt	
	3. Zakończenie odnóg					0-2 pkt	
	4. Nadoczniaki					0-2 pkt	
	5. Korony					0-10 pkt	
Razem dodatków							
III. Potrącenia				Razem potrąceń		0-3 pkt	
	Wycena ostateczna						

Ryc. 3. Pomiary wieńca jelenia: 1 - długość tyki, 2 - długość oczniaka, 3 - długość opieraka, 4 - obwód róży, 5 - obwód dolny tyki, 6 - obwód górny tyki, 7 - rozłoga.

Wieniec jelenia sika (*Cervus nippon* Temminck, 1838)

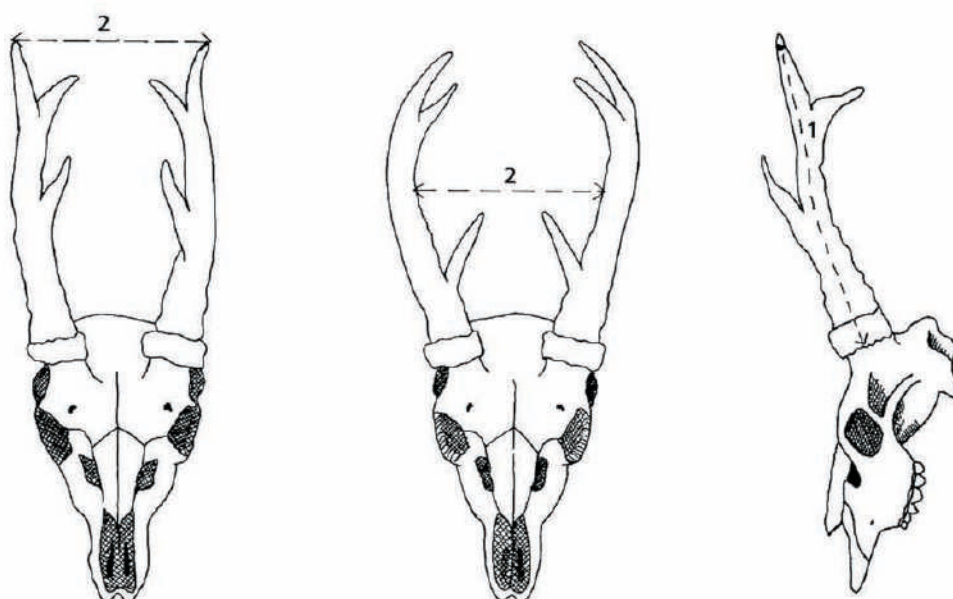
Lp.	Elementy wpomiarów	Kol. 1. rozłoga	Kol. 2. lewa strona	Kol. 3. prawa strona	Kol. 4. różnice
1.	Rozłoga – zmierzona I I zaliczona		X	X	X
	Różnica między zmierzoną i zaliczoną rozłogą	X	X	X	-
2.	Łączna długość odnóg anormalnych w cm	X	X	X	-
3.	Długość tyk w cm	X			
4.	Długość oczniaków w cm	X			
5.	Długość odnóg środkowych w cm	X			
a6.	Długość odnóg wewnętrznych w cm	X			
7.	Długość pierwszych odnóg dodatkowych w cm	X	-	-	-
8.	Długość drugich odnóg dodatkowych w cm	X	-	-	-
9.	Długość trzecich odnóg dodatkowych w cm	X	-	-	-
10.	Obwody dolne tyk w cm	X			
11.	Obwody górne tyk w cm	X			
Razem w kolumnach					
Suma punktów dodatnich z kolumn 1, 2 i 3					
Suma punktów ujemnych z kolumny 4					
Wycena ostateczna					

Ryc. 4. Pomiary wieńca jelenia sika: 1 – rozłoga, 2 – odnoga anormalna, 3 – długość tyki, 4 – długość oczniaków, 5 – długość odnogi środkowej, 6 – długość odnogi wewnętrznej, 7 – długość odnogi dodatkowej, 8 – obwód dolnych tyk, 9 – obwód górny tyki.

Parostki sarny (*Capreolus capreolus* L., 1758)

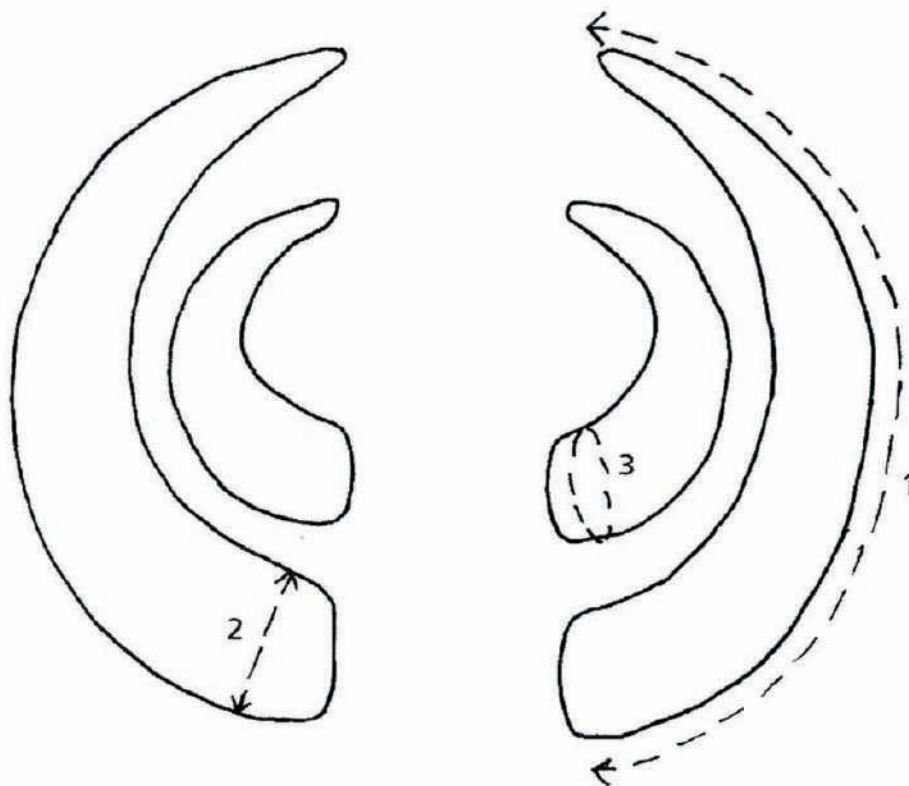
Elementy wyceny			Pomiar	Suma	Średnica	Czynnik	Punktacja
I. Pomiary	1. Długość tyk w cm	lewej				0,5	
		prawej					
	2. Ciężar (netto) w g			x	x	0,1	
	3. Objętość w cm ³			x	x	0,3	
	4. Rozłoga w cm			x	x	0-4 pkt	
Suma punktów pomiarowych							
II. Dodatki	1. Ubarwienie					0-4 pkt	
	2. Uperlenie					0-4 pkt	
	3. Róże					0-4 pkt	
	4. Zakończenie odnóg					0-2 pkt	
	5. Rozwój odnóg					0-2 pkt	
	6. Ukształtowanie parostków					0-3pkt	
	Suma punktów dodatkowych						
III. Potrącenia	1. Niedorozwój odnóg					0-2 pkt	
	2. Usterki ukształtowania					0-2 pkt	
	Wycena ostateczna						

Ryc. 5. Pomiar parostków rogacza: 1 –długość tyk, 2 – rozłoga.

Oręż dzika (*Sus scrofa* L., 1758)

Elementy wyceny			Pomiar	Suma	Średnica	Czynnik	Punktacja
I. Pomiary	1. Długość tyk w cm	lewej				1,0	
		prawej					
	2. Szerokość szabel w mm	lewej				3,0	
		prawej					
	3. Obwody fajek	lewej			X	1,0	
		prawej					
Suma punktów pomiarowych							
II. Dodatki	1. Za piękno szabel					0-2 pkt	
	2. Za piękno fajek					0-3 pkt	
	Suma punktów dodatkowych						
III. Potrącenia	1. Za niedostateczne szlify					0-3 pkt	
	2. Za asymetrię szabel					0-3 pkt	
	3. Za asymetrię fajek					0-3 pkt	
	4. Za dysproporcję między szablami a fajkami					0-1 pkt	
	Suma punktów ujemnych						
Wycena ostateczna							

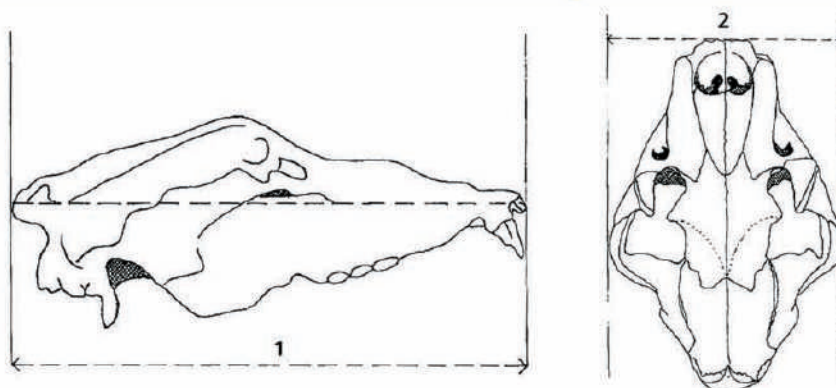

Ryc. 6. Pomiary oręża dzika: 1 –długość szabli, 2 – szerokość szabli, 3 - obwód fajki.

Czaszki drapieżników – borsuk, lis, jenot

Czaszki drapieżników – niedźwiedzia (*Ursus arctos* L., 1758), wilka (*Canis lupus* L., 1758), rysia (*Lynx lynx* L., 1758), żbika (*Felis silvestris* Schr., 1777)

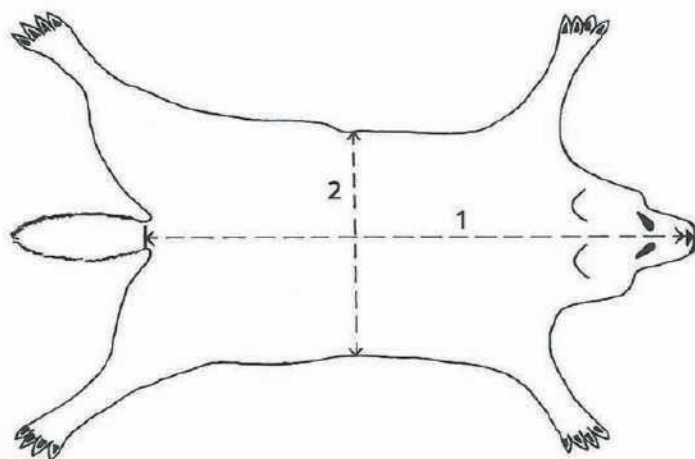
Elementy wyceny	Punktacja
1. Długość czaszki w cm	
2. Szerokość czaszki w cm	
Wycena ostateczna	

Ryc. 7. Pomiar czaszek drapieżników: 1 – długość czaszki, 2 – szerokość czaszki.

Skóra wilka (*Canis lupus* L., 1758)

Elementy wyceny		Pomiar	Iloczyn	Czynnik	Punktacja
II. Pomiar	1. Długość w cm			0,01	
	2. Szerokość w cm				
III. Dodatki	1. Za długość włosa - do 10%				
	2. Za gęstość i równomierność - do 10%				
	3. Za szerokość kołnierza - do 5%				
Wycena ostateczna					

Ryc. 8. Pomiar skóry wilka: 1 – długość skóry, 2 – szerokość skóry.

W zależności od liczby uzyskanych punktów, trofeum kwalifikuje się do medalu brązowego, srebrnego lub złotego. Na wielu wystawach organizatorzy przyznawali Grand Prix. W tabeli podano obecnie obowiązujące zasady punktowe dla trofeów ujętych w tym opracowaniu.

Tabela. Wartości punktowe medali trofeów

Gatunek	Medal		
	Brązowy	Srebrny	Złoty
	Punkty CIC		
Żubr (<i>Bison bona sus</i>)	130,00 – 140,99	150,00 – 169,99	170,00 +
Łoś (<i>Alces alces</i>)	250,00 – 274,99	275,00 – 299,99	300,00 +
Jeleń szlachetny (<i>Cervus elaphus</i>)	170,00 – 189,99	190,00 – 209,99	210,00 +
Jeleń sika (<i>Cervus nippon nippon</i>)	225,00 – 239,99	240,00 – 254,99	255,00 +
Daniel (<i>Dama dama</i>)	160,00 – 169,99	170,00 – 179,99	180,00 +
Sarna (<i>Capreolus capreolus</i>)	105,00 – 114,99	115,00 – 129,99	130,00 +
Muflon (<i>Ovis musimon</i>)	185,00 – 194,99	195,00 – 204,99	205,00 +
Dzik (<i>Sus scrofa</i>)	110,00 – 114,99	115,00 – 119,99	120,00 +
Czaszki drapieżników	Punkty CIC		
Niedźwiedź (<i>Ursus arctos</i>)	51,00 – 52,99	53,00 – 54,99	55,00 +
Wilk (<i>Canis lupus</i>)	37,00 – 38,99	39,00 – 40,99	41,00 +
Ryś (<i>Lynx lynx</i>)	23,00 – 24,49	24,50 – 25,99	26,00 +
Żbik (<i>Felis silvestris</i>)	15,00 – 15,99	16,00 – 16,99	17,00 +
Lis (<i>Vulpes vulpes</i>)	24,00 – 24,49	24,50 – 24,99	25,00 +
Jenot (<i>Nyctereutes procyonoides</i>)	20,50 – 20,99	21,00 – 21,49	21,50 +
Borsuk (<i>Meles meles</i>)	22,00 – 22,49	22,50 – 22,99	23,00 +
Skóry	Punkty CIC		
Niedźwiedź (<i>Ursus arctos</i>)	250,00 – 274,99	275,00 – 299,99	300,00 +
Wilk (<i>Canis lupus</i>)	100,00 – 109,99	110,00 – 119,00	120,00 +
Ryś (<i>Lynx lynx</i>)	105,00 – 114,99	115,00 – 124,99	125,00 +
Żbik (<i>Felis silvestris</i>)	40,00 – 44,99	45,00 – 49,99	50,00 +

Łoś (Alces alces)

ŁÓŚ - MEDAL BRĄZOWY

[illegible]

Jeleń szlachetny (*Cervus elaphus*)

JELEŃ - MEDAL ZŁOTY

[illegible]

JELEŇ - MEDAL SREBRNY

[illegible]

JELEŃ - MEDAL BRĄZOWY

[illegible]

Sarna (*Capreolus capreolus*)

SARNA - MEDAL ZŁOTY

[illegible]

SARNA - MEDAL SREBRNY

LP.	Lp. w kat. kr.	Miejsce pozyskania			Data	Myśliwy / Właściciel	Nr KŁ	Liczba pkt. CIC	Wystawy
		Obwód	nadleśnictwo/ miejscowość	KŁ					
1.	X	204	Skrwilno	54	2008	Zdzisław Ofmański	54	129,88	
2.	1165		Kutno	4	1995	Jerzy Kowalski	4	129,85	PO 03
3.	1191		Skrwilno		1984	S. Szurik	NS	129,37	BR 85
4.	X	258	Włocławek	69	2013	Robert Lorenc	69	129,32	
5.	X	227	Włocławek		2006	Kazimierz Pogodziński	248	129,05	
6.	1238	256	Kutno	106	1986	Jan Wawrzonkoski	106	128,80	PO 03
7.	1242		Włocławek	108	1991	Erwin Syska	108	128,77	PO 03
8.	X	130	Skrwilno	72	2013	Mirosław Watkowski	72	128,32	
9.	X		Kutno	107	2014	Krzysztof Błahuj	107	127,50	
10.	1436		Skrwilno	55	1980	S. Żmuda	55	126,57	PŁ81
11.	X	269	Kutno	108	2012	Remigiusz Sadowski	108	126,52	
12.	1535		Dobrzejewice		1995	M. Popławski	NS	125,72	PO 98
13.	1602		Dobrzejewice		1981	Eugeniusz Zemka	NS	125,17	PO 98
14.	1721		Skrwilno		1988	Erwin Syska	108	124,13	PO 03
15.	X	202	Skrwilno	57	2008	Jerzy Kamiński	57	124,07	
16.	X	258	Włocławek	69	2012	Jan Maciejewski	NS	123,95	
17.	X	264	Kutno		2012	Krzysztof Kujawa	110	122,32	
18.	X	262	Kutno	132	2012	Waldemar Ciesielski	132	122,00	
19.	X	263	Kutno		2013	Piotr Lewandowski		121,90	
20.	X	248	Kutno	106	2010	Dariusz Sławianowski	106	121,45	
21.	2064		Dobrzejewice		1993	Stanisław Wierzbowski	NS	121,35	PO 98
22.	2085	254	Włocławek	159	1978	Tadeusz Kita	159	121,20	PO 83
23.	X	227	Włocławek	248	2008	Czesław Przybysz	248	119,63	
24.	2330		Włocławek	Jemioła	1983	Piotr Waślicki	Jemioła	119,4	PO 83
25.	2364		Skrwilno	72	2000	Paweł Szymborski	72	119,15	PO 03
26.	X	219	Skrwilno	224	2008	Edmund Krajkowski	224	118,55	
27.	X	246	Włocławek	159	2011	Czesław Śpiewak	159	118,25	
28.	2520		Kutno	108	2002	Wojciech Frątczak	108	118,18	PO 03
29.	2559		Dobrzejewice		1990	Kazimierz Adamski	NS	117,92	PO 98
30.	X	270	Kutno	132	2009	Tadeusz Balcer	132	117,45	

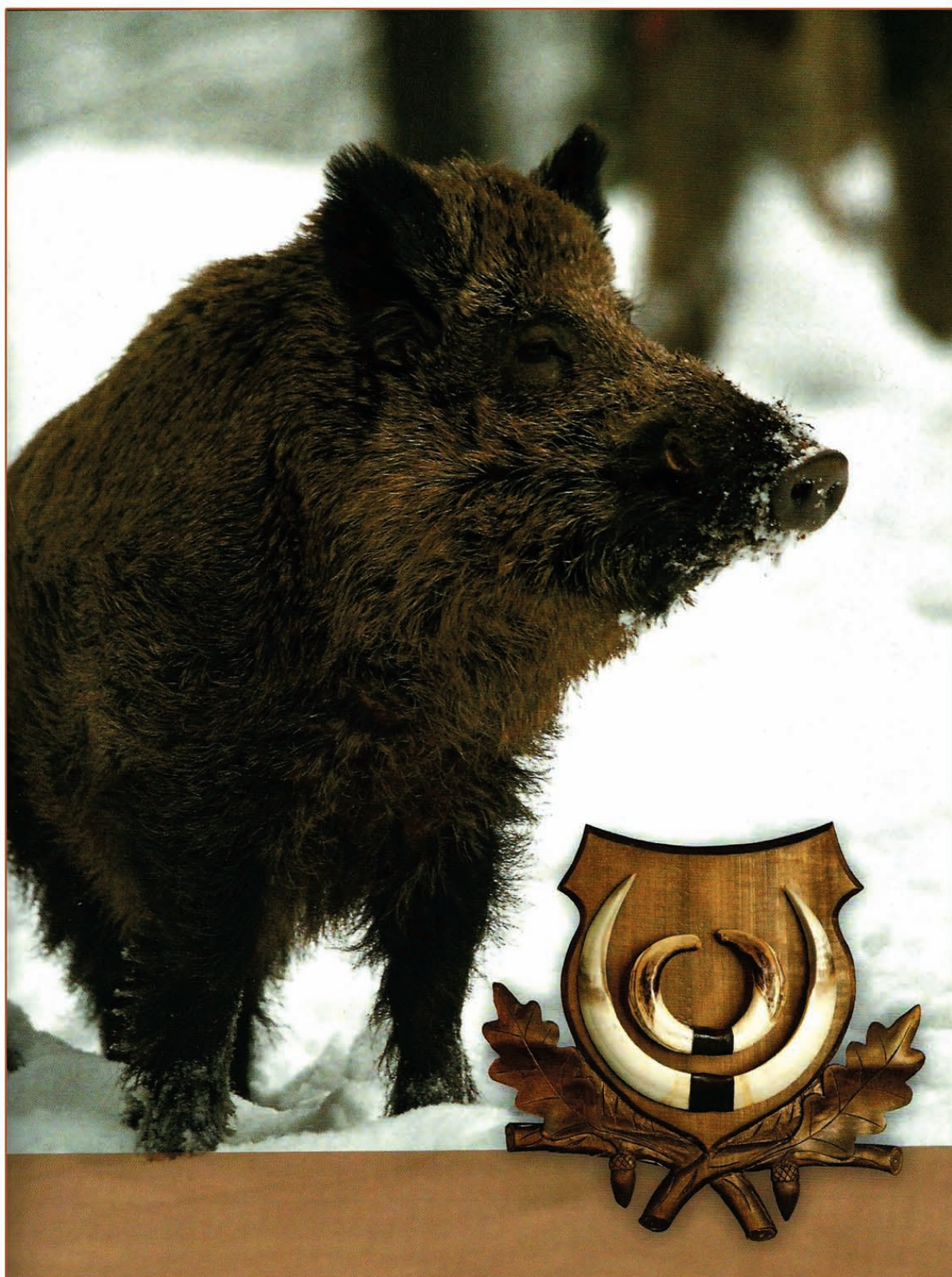
SARNA - MEDAL SREBRNY c.d.

[illegible]

SARNA - MEDAL BRĄZOWY

[illegible]

Dzik (*Sus scorfa*)

DZIK - MEDAL ZŁOTY

[illegible]

DZIK - MEDAL SREBRNY

[illegible]

Lis (*Vulpes vulpes*)

LIS - MEDAL ZŁOTY

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Borsuk (Meles meles)

Lp.	Lp. w kat. kr.	Miejsce pozyskania			Data	Myśliwy / Właściciel	Nr KŁ	Liczba pkt. CIC	Wystawy
		Obwód	nadleśnictwo/ miejscowość	KŁ					

MEDAL SREBRNY									
1.	x	211	Skrwilno	224	2014	Tomasz Kowalski	224	22,60	
2.	X	217	Włocławek	108	2008	Artur Rupczak	108	22,41	
3.									
4.									
5.									
6.									
7.									
8.									

[illegible]

Jenot (*Nyctereutes procynoides*)

Trofea medalowe pozyskane przez kolegów w innych Okręgach

Kol. Roman Gawłowski z żubrem pozyskanym 12.12.2006 r. w Puszczy Boreckiej.

Klub Kolekcjonera i Kultury Łowieckiej PZŁ

Oddział Kujawsko – Pomorski

Nowa Wieś k/ Włocławka

ul. Jana Pawła II 12A, 87-853 Kruszyn

Tel. (054) 235 59 05, fax. (054) 235 45 43

Powstanie Galerii Myśliwskiej - 25 sierpnia 2005 roku.

Na bazie Galerii powstał

Klub Kolekcjonera i Kultury Łowieckiej Oddział Kujawsko - Pomorski

ZARZĄD ODDZIAŁU KLUBU

Prezes
Roman Gawłowski
tel. 695750444

Z-ca Prezesa
Bartosz Ścierzyński
tel. 607103019

Skarbnik
Jan Maciejewski
tel. 604296315

Sekretarz Rzecznik Prasowy
Redaktor Serwisu Internetowego
Małgorzata Chylińska

Obecnie Klub Kolekcjonera i Kultury Łowieckiej - Oddział Kujawsko-Pomorski we Włocławku liczy 22 członków i 10 sympatyków .

Członkowie Klubu Kolekcjonera i Kultury Łowieckiej:

Włodzimierz Błasiak - m. Dobra Wola k/Kruszyna
Roman Budzyński - m. Skępe k/Włocławka
Ryszard Balcerkowski - m. Włocławek
Roman Gawłowski - m. Włocławek
Andrzej Granosik - m. Łęczyca
Bartosz Kaczmarek - m. Legwand k/Tucholi
Krzysztof Kaczmarek - m. Dąbrówka k/Tucholi
Łukasz Kaczmarek - m. Dąbrówka k/Tucholi
Grzegorz Kobuszewski - m. Nowa Wieś k/Włocławka
Marek Koziński - m. Włocławek
Marian Lendzioszek - m. Toruń
Jan Maciejewski - m. Włocławek
Wojciech Napora - m. Włocławek
Zbigniew Niedzielski - m. Włocławek
Eugeniusz Pawłowski - m. Włocławek
Ryszard Pietraszkiewicz - m. Włocławek
Rafał Rachut - m. Włocławek
Sławomir Szarecki - m. Włocławek
Sylwester Sznabel - m. Włocławek
Bartosz Ścierzyński - m. Nowa Wieś k/Włocławka
Czesław Śpiewak - m. Włocławek
Grzegorz Wiśniewski - m. Włocławek

Sympatycy Klubu Kolekcjonera i Kultury Łowieckiej:

Wiesława Błasiak - m. Dobra Wola k/Kruszyna
Bogumiła Budzyńska - m. Skępe k/Włocławka
Małgorzata Chylińska - m. Włocławek
Krzysztof Gawłowski - m. Włocławek
Piotr Gawłowski - m. Włocławek
Barbara Napora - m. Włocławek
Łukasz Szczupakowski - m. Włocławek
Jakub Ścierzyński - m. Nowa Wieś k/Włocławka
Witold Wasilewski - m. Włocławek
Monika Zawadzka - m. Włocławek

www.trofeamysliwskie.pl

TROFEA – EKSPONATY ZNAJDUJĄCE SIĘ W GALERII MYŚLIWSKIEJ POZYSKANE W OKRĘGU WŁOCŁAWSKIM

DZIK

Pozyskano w dniu 24.10.2004 roku przez Romana Gawłowskiego
Nadleśnictwo Włocławek – Nakonowo
Woj. kujawsko – pomorskie
Waga – 130 kg
Wycena oręża – 111,47 pkt
Przyznano medal brązowy

SARNA ROGACZ

Pozyskano w dniu 13.06.2002 roku przez Roberta Lorenca
Nadleśnictwo Włocławek
Woj. kujawsko – pomorskie
Waga poroża – 541 g
Wycena poroża – 117,15 pkt
Przyznano medal srebrny

SARNA ROGACZ

Pozyskano w dniu 18.08.2002 roku przez Jana Maciejewskiego
Nadleśnictwo Włocławek
Woj. kujawsko – pomorskie
Waga poroża – 572 g
Wycena porostków – 123,95 pkt
Przyznano medal srebrny

SARNA ROGACZ

Pozyskano w dniu 18.08.2002 roku przez Jana Maciejewskiego
Nadleśnictwo Włocławek
Woj. kujawsko – pomorskie
Waga poroża – 546 g
Wycena porostków – 107,20 pkt
Przyznano medal brązowy

SARNA ROGACZ

Pozyskano w dniu 15.05.2001 roku przez Ernesta Szlochowa
Nadleśnictwo Włocławek
Woj. kujawsko – pomorskie
Waga poroża – 525 g
Wycena porostków – 117,40 pkt
Przyznano medal brązowy

SARNA ROGACZ

Pozyskano w dniu 30.09.2005 roku przez Romana Gawłowskiego
Woj. kujawsko – pomorskie, miejscowość Lubraniec
Wycena porostków – 131,30pkt
Przyznano medal złoty

TROFEA – EKSPONATY ZNAJDUJĄCE SIĘ W GALERII MYŚLIWSKIEJ POZYSKANE W OKRĘGU WŁOCŁAWSKIM

SARNA ROGACZ

Pozyskano w dniu 22.08.2007 roku przez Romana Gawłowskiego

Woj. kujawsko – pomorskie, miejscowość Żydowo

Ciężar netto poroża – 460 g

Wycena porostków – 107,15 pkt

Przyznano medal brązowy

BORSUK

Pozyskano w dniu 26.10.2007 roku przez Roberta Czarnowskiego

Woj. kujawsko – pomorskie, miejscowość Kulin

Wycena czaszki – 23,11 pkt

Przyznano medal złoty

LIS

Pozyskano w dniu 15.01.2007 roku przez Zbigniewa Niedzielskiego

Woj. kujawsko – pomorskie, miejscowość Chodecz

Wycena czaszki – 24,76 pkt

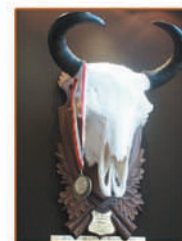
Przyznano medal srebrny

TROFEA – EKSPONATY ZNAJDUJĄCE SIĘ W GALERII MYŚLIWSKIEJ POZYSKANE W INNYCH OKRĘGACH

ŻUBR

Pozyskano w dniu 12.12.2006 roku przez Romana Gawłowskiego
Nadleśnictwo Borki - Kruklanki
Puszcza Borecka woj. warmińsko - mazurskie
Wycena urożenia – 145,05 pkt
Przyznano medal brązowy

JELEŃ BYK

Pozyskano w dniu 15.10.2006 roku przez Romana Gawłowskiego
Nadleśnictwo OHZ Złocieniec
Woj. zachodniopomorskie
Waga poroża – 5,55 kg
Wycena wieńca – 171,20 pkt
Przyznano medal brązowy

DANIEL

Pozyskano w dniu 27.10.2009 roku przez Romana Gawłowskiego
Nadleśnictwo OHZ Lutówko
Woj. zachodniopomorskie
Waga poroża – 2,56 kg
Wycena wieńca – 160,74 pkt
Przyznano medal brązowy

SARNA ROGACZ

Pozyskano w dniu 11.08.2008 roku przez Bartosza Ścierzyńskiego
Nadleśnictwo Woziwoda
Woj. kujawskopomorskie
Waga poroża – 429 g
Wycena porostków – 106,52 pkt
Przyznano medal brązowy

SARNA ROGACZ

Pozyskano w dniu 15.09.2007 roku przez Romana Gawłowskiego
Nadleśnictwo OHZ Złocieniec
Woj. zachodniopomorskie
Waga poroża – 476 g
Wycena porostków – 111,02 pkt
Przyznano medal brązowy

DZIK ODYŃIEC

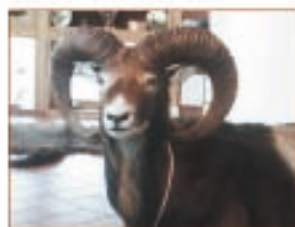
Pozyskano w dniu 27.11.2004 roku przez Bartosza Ścierzyńskiego
Nadleśnictwo OHZ Złocieniec
Woj. zachodniopomorskie
Waga – 107 kg
Wycena oręża – 111,70 pkt
Przyznano medal brązowy

TROFEA – EKSPONATY ZNAJDUJĄCE SIĘ W GALERII MYŚLIWSKIEJ POZYSKANE W INNYCH OKRĘGACH

MUFLON TRYK

Pozyskano w dniu 25.02.2005 roku przez Romana Gawłowskiego
Nadleśnictwo Niedźwiady
Woj. pomorskie, miejscowość Przechlew
Wycena ślimów – 180,00 pkt
Przyznano medal brązowy

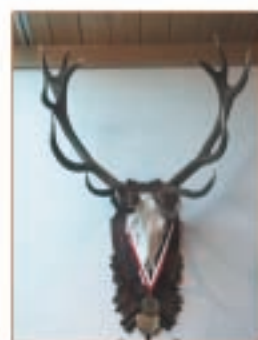
MUFLON TRYK

Pozyskano w dniu 06.01.2006 roku przez Bartosza Ścierzyńskiego
Nadleśnictwo Niedźwiady
Woj. pomorskie, miejscowość Przechlew
Wycena ślimów – 186,75 pkt
Przyznano medal brązowy

JELEŃ BYK

Pozyskano w dniu 05.10. 2006 roku przez Romana Gawłowskiego
Nadleśnictwo OHZ Złoceniec
Woj. zachodniopomorskie
Obwód 180 – Radomyśl
Waga poroża – 5,84 kg
Wycena wieńca – 176,10 pkt
Przyznano medal brązowy

Galeria Myśliwska

Galeria Myśliwska

Galeria Myśliwska

I Krajowy Zjazd Delegatów

W dniu 2 czerwca 2007 r. Galeria Myśliwska gościła uczestników I Krajowego Zjazdu Delegatów Klubu Kolekcjonera i Kultury Łowieckiej, zrzeszonych w Polskim Związku Łowieckim. Ponad 70 przedstawicieli reprezentowało grono ponad 300 członków z całego kraju. Sympatycy łowiectwa zapoznali się z bogatymi zbiorami trofeów łowieckich oraz pamiątek związanych z kulturą łowiecką. Podczas wizyty miała miejsce uroczystość wręczenia złotych i srebrnych medali za zasługi łowieckie. Uhonorowano kilku członków najwyższym odznaczeniem łowieckim „złom”.

Wizyta kandydatów do Polskiego Związku Łowieckiego

W dniu 22 kwietnia 2012 roku Kujawsko – Pomorski Klub Kolekcjonera i Kultury Łowieckiej odwiedziła 30-sto osobowa grupa kandydatów do Polskiego Związku Łowieckiego, rocznik 2012. Uczestnicy spotkania zwiedzili Galerię Myśliwską ze zwierzętami bytującymi w obrębie kujawsko – pomorskim oraz ze zwierzętami występującymi w innych regionach Polski. Atrakcją spotkania była wystawa malarska o tematyce łowieckiej Kol. Ryszarda Pietraszkiewicza oraz wystawa osiągnięć kynologicznych Kol. Zbigniewa Niedzielskiego.

I Krajowy Zjazd Delegatów

W dniu 2 czerwca 2007 r. Galeria Myśliwska gościła uczestników I Krajowego Zjazdu Delegatów Klubu Kolekcjonera i Kultury Łowieckiej, zrzeszonych w Polskim Związku Łowieckim. Ponad 70 przedstawicieli reprezentowało grono ponad 300 członków z całego kraju. Sympatycy łowiectwa zapoznali się z bogatymi zbiorami trofeów łowieckich oraz pamiątek związanych z kulturą łowiecką. Podczas wizyty miała miejsce uroczystość wręczenia złotych i srebrnych medali za zasługi łowieckie. Uhonorowano kilku członków najwyższym odznaczeniem łowieckim „złom”.

Wizyta kandydatów do Polskiego Związku Łowieckiego

W dniu 22 kwietnia 2012 roku Kujawsko – Pomorski Klub Kolekcjonera i Kultury Łowieckiej odwiedziła 30-sto osobowa grupa kandydatów do Polskiego Związku Łowieckiego, rocznik 2012. Uczestnicy spotkania zwiedzili Galerię Myśliwską ze zwierzętami bytującymi w obrębie kujawsko – pomorskim oraz ze zwierzętami występującymi w innych regionach Polski. Atrakcją spotkania była wystawa malarska o tematyce łowieckiej Kol. Ryszarda Pietraszkiewicza oraz wystawa osiągnięć kynologicznych Kol. Zbigniewa Niedzielskiego.

Wizyty Dzieci i Młodzieży

W ramach programu w zakresie edukacji ekologiczno-łowieckiej pt. „Myśliwi-Dzieciom, Dzieci - Zwierzętom” Galerię Myśliwską w Nowej Wsi k/Włocławka Kujawsko - Pomorskiego Oddziału Klubu Kolekcjonera i Kultury Łowieckiej odwiedziły szkoły:

Szkoła Podstawowa Zakrzewo - 18.05.2012r.
Szkoła Podstawowa Brzeziny - 22.05.2012r.
Szkoła Podstawowa Wola Klonowa - 04.06.2012r.
III Liceum Ogólnokształcące im. Marii Konopnickiej we Włocławku
z zaproszonymi uczniami z Niemiec - 05.06.2012r.
Szkoła Podstawowa z Kowala - 19.05.2012r.
Szkoła Podstawowa z Chocenia - 20.05.2012r.
Szkoła Podstawowa z Chocenia - 22.05.2012r.
Szkoła Podstawowa z Unisławia - 26.05.2012r.
Szkoła Podstawowa z Lubania - 27.05.2012r.
Szkoła Podstawowa z Raciążka - 28.03.2012r.
Szkoła Podstawowa z Baruchowa - 29.04.2012r.
Szkoła Podstawowa z Kłobi - 04.04.2012r.
Szkoła Podstawowa ze Zbrachlina - 18.04.2012r.
Technikum Rolnicze z Dobrzynia nad Wisłą - 26.04.2012r.
Szkoła Podstawowa nr 14 z Włocławka - 09.05.2012r.
Szkoła Podstawowa nr 3 z Włocławka - 09.05.2012r.

W Galerii Myśliwskiej znajdują się trofea myśliwskie spreparowane przez firmę HORN.

HORN - Mariusz Bartkowiak

REKODZIELNICTWO - HANDEL - USŁUGI

87-320 Polczyn Zdrój, ul. Piwna 7

tel./fax 94 366 52 41

www.horn-poroza.pl

biuro@horn-poroza.pl

WYROBY Z POROŻA WYKONUJEMY

- żyrandole
- zegary
- lampki
- kinkiety
- świeczniki
- kwietniki
- szkatułki
- fotele
- ławy

- urządzenia według projektu klienta
- rzeźbienie w róży poroża, łopacie daniela i łosia
- okolicznościowo - jubileuszowe napisy na porożu według indywidualnych pomysłów
- usługi z materiału powierzzonego
- sprzedaż wysyłkowa

SKUPUJEMY POROŻE:

jelenia, łosia, daniela oraz porostki kozła

